

שבת שבת

עם הראש ישיבה שליט"א

יהינא לאור על ידי מוסדות היכל הקודש בנשיאות מוריני ראש הישיבה שליט"א

גליון 43
פרשת לך לך
י"ג חשוון
שנת ה'תשפ"ד

הראש ישיבה שאל את אחד האורחים אם הוא השתתף פעם בסעודה אצל מוהרא"ש, והוא ענה שלא. אמר לו הראש ישיבה: מוהרא"ש היה מגיע למילים 'ברכוני לשלום' היה מכופף את הראש פעמים, פעם אחת לצד ימין ופעם אחת לצד שמאל, כמו אחד שמתכופף כדי לקבל את הברכה מהמלאכים.

מעניין לציין שהראש ישיבה הסביר כל דבר לילדים הקטנים כמו שמסבירים לאנשים מבוגרים, פעם הסביר לילד הזה פעם לאחר, כל ילד שישב שם באותו זמן. לפעמים דיבר בקול גבוה שכל המשתתפים ישמעו ולפעמים דיבר רק אל הילדים שהיו מסביבו.

למחוא כפיים בזמירות

ב'אשת חיל' שרו את הניגון המהיר, הראש ישיבה מחא כפיים וכולם השתתפו עם המחיאת כפיים, חוץ מאחד שלא מחא כפיים. שאל אותו הראש ישיבה: אתה לא מוחה כפיים? כשמוחאים כפיים אפשר להרגיש את האויר של ארץ ישראל! ואחד הילדים שאל: "הרי הראש ישיבה לוקח לארץ ישראל את מי מהילדים שלו שסיימו ש"ס", הרי אפשר לצאת עם המחיאת כפיים, כי זה הרי כמו שנמצאים בארץ ישראל? ענה לו הראש ישיבה: "אם אתה מסכים לסיים את הש"ס ואני אמחא לך כפיים, נצא עם זה".

ילד חדש נס

באמצע הזמירות החזיק הראש ישיבה את אחד מהנכדים החדשים שנולדו לאחרונה ואמר: "זה נס זה נס". והראש ישיבה הסתובב אלי ואמר לי: שמעת על הנס? שאלתי מה? והראש ישיבה שאל אותי מה? לא חווית את הנס? לנתנאל נולד ילד, בן אדם גדול בקטן.

הראש ישיבה אמר: אני מאושר, השם יתברך כל כך טוב אלי. והראש ישיבה שאל את הילדים: "אתם זוכרים כשלאבא ואמא עוד לא היו ילדים?" המשתתפים צחקו. אחד הילדים ענה בתמימות: "עוד לא נולדתי אז!" הראש ישיבה סיפר עם ניגון [כמו שמספרים את ההגדה בליל פסח]: פעם לא היה לנו ילדים, אבא ואמא היו לבד, היה חושך. אז עוד לא היה לנו צדיק, ולא ידענו מה לעשות ולאן ללכת. נסענו עם ספינה, וכשהרוח נשבה

אנשי שלומינו מצפים בכליון עיניים ובצימאון רב לשמוע עוד מילה או תנועה מהמורה דרך שלנו הראש ישיבה שליט"א, כמו דג במים התופס כל טיפת גשם חדשה, ובפרט מהסעודות שבת, שזה אחד מהדברים החזקים בהיכל הקודש, שבו הראש ישיבה מלמד אותנו, לעשות את הסעודה שמחה ונעימה, שמצד אחד תהיה מרוממת, לא לדבר על אנשים אחרים, לספר סיפור מצדיק, לשיר זמירות, ומצד השני שהסעודה תהיה נעימה, מלאה אהבה, ולשתף את האשה, לדרת לילדים, ועל הכול שתשרוד אוידה שמחה.

והיות ולא כל אחד ראה כבר סעודה כזאת אצל הוריו, ובפרט אם השם חנן אותו עם ילדים בריאים שקופצים כל הזמן ואינם יכולים לשבת מדי הרבה זמן, ומאבדים את העשתונות, ולכן הרבה מאנשי שלומינו מחכים ומצפים לשמוע משהוא מהמתרחש מאחורי המסך בסעודת השבת אצל הראש ישיבה, כדי ללמוד מזה משהו וליישם אותו בשולחן השבת בבית שלהם.

עכשיו שהקדוש ברוך הוא זיכה אותי להשתתף בסעודת שבת עם הראש ישיבה בליל שבת פרשת שופטים תשפ"ג וכשיצאתי משם עצרו אותי כמה אברכים וביקשו ממני שאני גיד להם לפחות דבר אחד שהיה בסעודה, על כן אני חש מחויבות לאסוף קצת את עצמי ולנסות לשתף את החברים עם מה שאני זוכר ממה שעבר ואת מה שדיברו במשך כל הסעודה כפי מה שהבנתי. אבל דבר אחד אני לא יוכל לתאר בכתובה את "השמחה שהיה שם" אין מילים כדי לתאר את האוירה השמחה מה שהיה שם, ומי שלא ראה שמחת השבת אצל הראש ישיבה לא ראה שמחה מימיו.

הגיעו הביתה, הראש ישיבה סידר את המקומות לכולם ואמר להם לשבת, וכך התחילו לשיר שלום עליכם כשהם יושבים. הראש ישיבה שר את זה בכיסופים גדולים אל השם יתברך ובשמחה עצומה, ומצד השני דאג לכל דבר, והוריד את עצמו לילדים [אפשר לראות את זה תמיד כשהראש ישיבה מתפלל כחזן, איך שמצד אחד הוא שופך את ליבו אל השם עם נוסח או ניגון מתוק ונעים, וכרגע הוא מתעסק עם הילדים שלו ומיד חוזר אל הדביקות בתפילה]

בתוך הזמירות עצר הראש ישיבה כמה פעמים ואמר או סיפר משהו, תוך כדי אחיזה בידיים של שני ילדיו שישבו לצדדיו. ומנענע להם את הידיים, זה היה שמח ומתוק לראות את זה.

ברכה מהמלאכים

כשהגיעו ל'ברכוני לשלום' הראש ישיבה כפף את ראשו כדי לקבל את הברכה והראה לאחד הילדים איך לכופף את הראש.

לכיוון אחד נסענו לכיוון הזה, אחר כך חשבנו שאנחנו צריכים לנסוע בדרך אחרת, הסתובבנו לכיוון ההפוך, תעינו ולא ידענו מה לעשות.

אחד הילדים שאל אם זה היה באמת, ענה לו הראש ישיבה: כן כן באמת כך זה היה. עד שהשם יתברך ריחם עלינו, והוא שלח לנו דג (צדיק דומה לדג) והלכנו אחריו, הוא האיר אותנו והנחה לנו את הדרך, ואנחנו כל כך מאושרים, השם יתברך כל כך טוב אלינו.

יש לך ראש ישיבה

הראש ישיבה אמר לאחד מהאורחים: אתה יותר מאושר ממני, והוא שאל למה? אמר הראש ישיבה: כי לך יש ראש ישיבה, יש לך את מי לשאול את השאלות שלך, אני אין לי ראש ישיבה לשאול את השאלות שלי, יש לי עדיין דברים שאני צריך לשאול את מוהרא"ש. אחר כך אמר הראש ישיבה שרבינו הקדוש אומר את זה: אֲשֶׁרִיכֶם שְׁיֵשׁ לְכֶם רִבִּי כְּזֶה אֲנִי מְקַנָּא אֶתְכֶם, (חיי מוהר"ן סימן ר"ה).

האווירה הייתה נוחה שמחה ונעימה, אפילו שמפעם לפעם היה צריך הראש ישיבה לדבר בתקיפות. לדוגמא: כשילד החזיק את ההדסים קרוב לנרות, או כשילד לא ציית, אמר הראש ישיבה בטון תקיף: "כאן מצייטים" והרגישו פחד באוויר, אבל חצי רגע אחר כך המשיכו את הסעודה נינוח נעים ובאווירה שמחה.

גירושין בגלל הרחת בשמים

הראש ישיבה הריח בשמים ואמר "אהה". אחר כך הוא נתן לאחד מהילדים הקטנים להריח ושאל אותו אם הוא גם רוצה להגיד אהה, והראש ישיבה סיפר שפעם אחת בגלל אמירת אהה בשעת הרחת בשמים זה הוביל אותו לגירושין.

וכך היה הסיפור: היה אברך שתמיד כשהריח בשמים הוא היה אומר אהה, כי כך היה רגיל מהבית אצל אבא שלו, אבל אשתו הסתכלה על זה כפחיתות היא הייתה מלומדת ומורה בבית חינוך, שהם בדרך כלל מסתכלים מלמעלה על הבעל, והיא אמרה לו שלא יגיד בקול אהה, רק שיגיד בשקט, אבל הוא בדווקא אמר יותר בקול, כי הוא טען שכך נוהגים אצלם, אז היא אמרה: "אם אתה תגיד בקול אני לא רוצה להיות בסעודה". והיא סיבבה את הכיסא שלה. אבל הוא הריח דווקא ואמר יותר בקול אההההה. עד שהם התגרשו. אחרי שסיפר את הסיפור שאל הראש ישיבה את הילדים: מי היה צודק? והראש ישיבה אמר: "שניהם צודקים!!" אבל בגלל זה שוברים בית?

והראש ישיבה אמר אני לא מספר לכם כאן סיפורי סבתא, יש להם קרובי משפחה כאן בקריה.

הראש ישיבה אמר לילדים: עוד מעט אספר לכם עוד סיפור, על אחד שהתגרש בגלל שתיית מרק. אחר כך באמת סיפר הראש ישיבה את הסיפור: היה אברך שלא היה לו את הסבלנות לאכול את המרק עם כף, הוא היה שותה את צלחת המרק, ואשתו לא אמרה לו דבר, והרשתה לו שנים להתנהג כך. עד שבנם התארס, אז היא ביקשה ממנו כשהכלה תבוא אליהם, שהוא יאכל את המרק עם כף, כי היא מתביישת מהכלה, והוא הגיב: בגלל ילדה

קטנה אני יצטרך לאכול מים בכף? והם התחילו לריב, עד שהם התגרשו. והוא בא אלי ושאל אותי האם אני לא צודק? אמרתי לו: לא!! אתה לא צודק!! לא רבים עם אשה!!!

הראש ישיבה סיפר גם סיפור ממוצף: אשה אחת כתבה מכתב למוהרא"ש שבעלה רב איתה בגלל מוצף, התינוק בוכה והיא הולכת ונותנת לו מוצף בפה כי כך הוא נרגע, והיא יכולה ללכת לישון ולנוח. ובעלה הולך ומוציא את המוצף מהפה של התינוק, והוא אומר שזה יכול לגרום שהשניים יגדלו עקום, וכך הם התקוטטו.

הראש ישיבה סיפר לילדים הקטנים שאחד בא לרב ואמר לו שהוא רוצה לגזוז את הזקן שלו, כי הוא סובר שלא צריכים זקן, והראיה שלא נולדים עם זקן. אמר לו הרב: אם כך אתה צריך גם לעקור את השיניים שלך, כי לא נולדים עם שיניים, והוא הגיב: נכון! נכון!

יש לו מורה דרך

הראש ישיבה סיפר כמה שאלות מענינות מעצתו אמונה שאנשים שאלו השבוע. למשל: אשה שאלה אם היא יכולה להתארס עם בחור שהאדמו"ר שלו סובר שמותר להחזיק סמרטפון? הראש ישיבה תמה שאדמו"ר יסבור כך?! למעשה אמר לה הראש ישיבה שתעשה את השידוך, כי זאת שיש לו מורה דרך ושואל כל דבר את האדמו"ר שלו זה כבר דבר גדול. בחור מבוגר שאל שמציעים לו בחורה שאצל משפחתה מתעטפים כל הראש עם צעיף שחור, ומוהרא"ש סבר שזה לא צנוע.

הראש ישיבה שאל אותי אם אני לומד עצתו אמונה, ענית שהשבוע עוד לא למדתי, אבל משבוע שעבר סיימתי עכשיו. והראש ישיבה שאל אותי מה ראית שם? ענית שראיתי את הסיפור מהישמח משה עם היהודי שלא למד כלום במשך כל ימי חייו רק דבר אחד 'צאינה וראינה', ושרק זה הוא היה יכול ללמוד בגן עדן, ועם זה הוא החייה את עצמו בגן עדן.

בואו נחזור לקידוש: הראש ישיבה קידש על היין ואחר כך הוא נתן לכל אחד יין בכוסית, לגברים יין ולנשים ולכל הילדים מיץ ענבים. וכשהראש ישיבה נתן את הכוסית ליחזקאל הקטן אמר הראש ישיבה: "הרב הגה"צ ר' יחזקאל רוטה מכובד בסידור קידושין". בקיצור, בכל הזדמנות שהראש ישיבה היה יכול לשמח, הראש ישיבה שימח.

הראש ישיבה וידא שכל התינוקות מקבלים טיפת יין לתוך הפה.

בשעת אכילת הדגים שיבח הראש ישיבה את טיב החלה והדגים, והראש ישיבה שאל את אחד האורחים: "היה לך כבר פעם חלה כל כך טובה?".

והראש ישיבה התחיל לשיר 'אתקינו סעודתא', אני עוד הייתי באמצע האכילה, אבל התחלתי לשיר ביחד עם כולם, אמר לי הראש ישיבה: אתה עוד לא גמרת לאכול, אתה יכול להמשיך לאכול. אמרתי שאני רוצה לשיר ביחד, אמר לי הראש ישיבה: "אתה תמשיך לאכול, ואני ישיר במקומך".

השיבה שופטינו הוא עם הנקוד **מלופים** שאלו המילים מלא פום, שהפה של הצדיקים מלאים עם השם יתברך, הם מדברים תמיד מהשם יתברך.

ולמלשינים זה נקוד **בקמץ** - דהיינו סגירת הידיים בחוזקה נגד הרשעים.

אחד שאל: הרי רבינו לא רצה שיכוונו שמות בתפילה? ענה הראש ישיבה: מתפללים בסידור ששם רואים את הניקוד על כל שם. אחד שאל: מה זה יחודים? אמר הראש ישיבה: חושבים מהשם יתברך.

לא רצחיה מקבלה

הראש ישיבה שאל אותי אם שמעתי את השיעור של ליל שישי, והראש ישיבה המשיך, שם הסברתי על השמות, והציק לי שצחקו, כי רציתי רק להבליט שכל בעלי הדרשנים שמדברים מקבלה והעולם גולם אין לו מושג על מה הוא מדבר, כולם באים נדחפים לשמוע, אבל כשמדברים דברים פשוטים אין אפשר שיהיה שלום בית, אין מחנכים את הילדים, על זה אומרים שזה לא מעניין ללכת לשם, אבל לא שיצחקו מהדיבורים הקדושים של האריז"ל ושל רבינו.

התודות לחמי

הראש ישיבה סיפר שאחד האברכים לקח טרמפ את חמיו של הראש ישיבה ואמר לו שכל התודות על הישיבה, הדרשות, והקריה, והמוסדות וכך הלאה מגיע לו, על הכול צריכים להודות לו. הראש ישיבה הוסיף: שזה לא סתם כדי לתת לו הרגשה טובה, רק זה באמת כך, כל הקרדיט מגיע לאשתי ולחמי. אני מצידי לא מסתכל על אף אחד, אני עושה את מה שנכון, לא איכפת לי מה אנשים מדברים, אבל אם הייתי צריך לריב בבית כבר לא הייתי עושה את זה.

ועוד יותר, הם אפילו לא חיזקו אותנו. היו פשקוילים ברחובות, ואנחנו פחדנו, אבל הם לא דיברו מזה כלום, עולם כמנהגו נוהג, הם התנהגו אלינו כאילו לא היה.

אכלו את המרק והראש ישיבה כבר לא היה צריך יותר מהמרק שבצלחת, נענה הראש ישיבה לאחד האורחים: אתה צריך את השיריים שלי? המשתתפים צחקו. אחד שאל האם יש מקור לשיריים מצדיק? אמר הראש ישיבה שהקדוש בעל המנחת אלעזר זי"ע כותב על זה שיש על זה מקור בירושלמי.

סבתא חכמה

הראש ישיבה סיפר שהיית לו סבתא מאוד חכמה, האמא של אמא שלו - רחל לאה טייטלבוים ע"ה, כל מי שנכנס אליה באלול היא שאלה: כבר חזרת בתשובה? אתה בכלל יודע מה זה תשובה? תשובה פירושו שיהיו מאושרים!! והראש ישיבה שאל את כל אחד בנפרד: אתה מאושר? אחד ענה שהוא הולך לחזור בתשובה!

הראש ישיבה סיפר הרבה דברים יפים מסבתא שלו, היא שילמה מאה דולר יותר בכל חודש כדי שתגור יותר קרוב להקדוש הרבי מסאטמר זי"ע.

הראש ישיבה פתח בקבוק סודה והראה לילדים איך ששופכים ממנו טיפה על הריצפה, והראש ישיבה אמר להם ששופכים את זה להלא טובים.

באמצע הסעודה אמר הראש ישיבה לילד שיריד את הידיים מהשולחן. ואחד שאל שבכיתה בתלמוד תורה אומרים ששימו את הידיים דווקא על השולחן? ענה הראש ישיבה: "כל מקום הוא שונה".

לחשוב מהשם יתברך

כל אחד ישב על מקומו ואכל באווירה נינוחה, כשפתאום נכד הראש ישיבה נחמן נתן נרו יאיר בן השלוש נתן שאגה: "יוד קי ואו קי", כולם הסתכלו בפליאה מה קורה כאן? יש כבר לראש ישיבה נכד שהוא בעל מקובל שמדבר בשמות הקודש? אמר הראש ישיבה שיש לו מלמד מאוד טוב, שמחדיר בילדים הרבה יראת שמים ותמימות. המלמד סיפר לילדים איך רבינו הקדוש כשהוא היה ילד קטן הוא חשב מהשם של השם יתברך יוד קי ואו קי והמלמד שלו חשב שהוא חולם והוא צעק עליו, אבל באמת הוא עשה אז דבר קדוש, הוא חשב יוד קי ואו קי. והמלמד בקריה מלמד את הילדים בכיתה שיסגרו את העיניים ויחשבו שהם רואים לנגד עיניהם יוד קי ואו קי [מדברים כאן מילדים מאוד קטנים שבקושי יודעים את הא-ב].

התקיימה שיחה יפה על השמות הקודש, אחד אמר בשם האר"י הקדוש, שלחשוב מיוד קי ואו קי זה כמו ללמוד דף גמרא. ואחד הילדים שאל את הראש ישיבה: אבא, כמה דפים יש בש"ס? ענה הראש ישיבה: אלפיים ושבע מאות! המשיך הילד לשאול: ואם אני יחשוב אלפיים ושבע מאות פעם יוד קי ואו קי אז יקח אותי הראש ישיבה לארץ ישראל? זה הרי כמו ללמוד את כל הש"ס, וכשגומרים את כל הש"ס הרי אפשר להצטרף לנסיעה לארץ ישראל? ענה הראש ישיבה "אני אמחה כפיים", (מקודם כבר הזכרנו את הקשר בין מחיאת כפיים לארץ ישראל).

הראש ישיבה שאל: עם איזה ניקוד הולך יוד קי ואו קי? והראש ישיבה אמר: שכותבים את זה בניקוד של **טְהוֹרָה** - **שוא חולם קמץ**, אבל בשמונה עשרה מביא מוהרא"ש בסידור שיכוונו את השם בכל ברכה עם נקודות אחרות.

והראש ישיבה פירט את כל הברכות בכל ברכה אם איזה נקודות צריכים לכוון בו, ועשה רמז לכל ברכה למה צריך לכוון דווקא בניקוד אלו.

למשל: בברכת **חונן הדעת** את ניקוד **פתח** - שהקדוש ברוך הוא יפתח את המוח שיהיה לנו שכל, וגם שעם הברכה הזאת מתחילים את השמונה עשרה. ופתח הפירוש שאיתו פותחים.

השיבנו זה עם **צירי** - כי רבינו אומר שהיצר טוב מצייר טוב, וכשעושים תשובה מציירים את היצר טוב.

רפאנו זה עם ניקוד **חולם** - שאם מביטים למעלה אל הרבוננו של עולם מקבלים רפואה, ושכינה למעלה מראשותיו של חולי.

ברך עלינו זה **חיריק** הנקודה היא למטה מהמילה - כי כדי שיהיה פרנסה צריכים להתכופף אל השם יתברך ולהיות בהכנעה.

תקע בשופר זה הניקוד **שורוק**, הנקודה הזאת נקראת בזוהר קיבוץ, וזה מרמז על קיבוץ גלויות.

לפרנז מילר טובה

כשהיא הגיעה לאמריקה אחרי המלחמה, היא נכנסה להקדוש הרבי מסאטמר והרבי שאל אותה: "את רחל לאה מאוהל?" וזה הכניס בה חיות כזה שהיא המשיכה עם החיות הזאת לשנים. הרבי ראה שיש כאן אשה שבורה שקברה ילדים בשואה, אז הוא פרגן להגיד לה שהוא זוכר אותה מאוהל עוד לפני המלחמה!

אחד הילדים שאל איזה רבי? ענה הראש ישיבה הרבי מסאטמר. באחד השנים בפורים היא שלחה משלוח מנות לרבי, ברגיל היה הרבי נותן דמי פורים לילדים, אבל להם אמר הרבי: הבנים של חונה אינם צריכים כסף, הם צריכים פירות טובים.

ובאמת היה לה בנים ונכדים כולם רבנים, דיינים, וכלי קודש. אחד האורחים גר בקרית יואל והראש ישיבה פירט בפניו כמה מגדולי מרביצי תורה מקרית יואל שהם הנכדים שלה [שבשקט הם מחיים את עצמם עם השיעורים].

הראש ישיבה אמר שהשבוע היה היארצייט של הבן שלה ר' לייביש טייטלבוים ע"ה, ולו יש גם בנים דיינים ומרביצי תורה בקרית יואל.

רא החזיק מכולל

הראש ישיבה אמר שהרבי מסאטמר לא החזיק מכולל, הכולל בסאטמר נפתח כשהרבי כבר לא היה בריא אחרי האירוע מוחי! הראש ישיבה סיפר שאחרי האירוע הרופא נתן לו עט לראות אם הוא מתפקד, והרבי כתב על הנייר את המילים: "אנכי השם אלוקיך". והראש ישיבה אמר: את זה אי אפשר לעשות מעצמו כאילו, זה לא לעיני חסידים עם פרנשיעס, הוא היה מאוד חולה, ומוכרח להיות שהוא חשב כל הזמן מהשם יתברך, כי זה מה שיצא מהעט בצורה טבעית.

אל תלמוד מדי בהתמדה

הראש ישיבה סיפר שמו"ה יודל רוזנברג ע"ה היה נותן בקתה בקעמפ לכל אחד שלא היה לו משרה, הסבתא שלי גם הייתה בקעמפ, ואמא שלי ביקשה ממני שבכל יום אכנס לשאול בשלום הסבתא, וכשהראש ישיבה נכנס אליה, היא הייתה אומרת לו תמיד: אני מבקש ממך יואל"ש אל תלמוד מדי בהתמדה, גם תשחק קצת, ולא רק כל היום ללמוד. אז חשבתי לעצמי הרי עוד לא למדתי מילה, והיא מבקשת שאני לא ילמד מדי הרבה, וזה נתן לי דקירה שאני מוכרח ללמוד!!

כשלא היה לה כח היא סגרה את הידיים כמו שמראים שיש הרבה כח, ובמקום להגיד אין לי כח, היא הראתה את הידיים ואמרה: "יש לי הרבה כח"!

הציף דורות

הראש ישיבה סיפר שפעם אחת עשה זקינו וואכט נאכט של ילדו, והמוהל היה מו"ה אברהם וורצברגר ע"ה. ר' אברהם הלך לטיש של הרבי, שאל אותו הרבי אם הוא היה בוואכט נאכט, והוא ענה שהוא רוצה להיות בטיש של הרבי! אמר לו הרבי שהמוהל מוכרח ללכת. לא היה לו ברירה והוא היה מוכרח לעזוב את הטיש וללכת לואכט נאכט. וכשהוא הגיע לבית של סבא הוא רואה שהבית ריק, סבא ישב על יד הילדים ונרדם. והנרות נפלו על המפה וזה התחיל

להידלק. ואם הוא היה מגיע כמה רגעים יותר מאוחר, שהשם ישמור מה שהיה קורה. למעשה הוא זכה להציל דורות שלמים!!!
הראש ישיבה אמר שהוא זוכר עדיין כשסבו נפטר, הוא הגיע מהתלמוד תורה וראה שאמא שלו בוכה, והוא שאל מה קורה? והיא אמרה לו שסבא נפטר! מאז, היא תמיד הייתה מזמזמת לעצמה את הניגון של ר' יום טוב ערליך ע"ה, אני מאמין באמונה שלימה שתהיה תחיית המתים.

לשפוט את עצמו

בסוף אמר הראש ישיבה תורה על הפסוק של פרשת השבוע **שופטים ושומרים תתן לך אשר השם אלוקיך נותן לך**. רבינו הקדוש אומר: (ליקוטי מוהר"ן סימן ק"ג) כששופטים אדם שואלים את האדם עצמו איזה עונש יתנו לו, אבל האדם עצמו בוודאי שלא יגיד שיעשו לו רע, ולכן שואלים אותו על אחר, כמו בסיפור מדוד המלך ובת שבע ששאלו אותו על אחר.

הגמרא אומרת שדוד לא חטא כלל, רק לפי גודל קדושתו זה היה פגם.

הראש ישיבה אמר שהציונים עושים מזה לימוד שלם, אבל הגמרא אומרת שמי שאומר שדוד המלך חטא, הוא פשוט לא יודע מה הוא מדבר - אינו אלא טועה, כי היא הייתה רשומה כאשתו כבר מששת ימי בראשית, רק זה התחלף. ואוריה החיתי נתן גט על תנאי לפני שהוא הלך למלחמה, שאם הוא לא יחזור מהמלחמה היא תהיה מגורשת, והיה מותר להרוג אותו כי הוא היה מחויב מיתה.

חטף את הכבש

הפסוק מספר שהקדוש ברוך הוא אמר לנביא שילך לשאול את דוד המלך שאלה, הנביא הקיש בדלת אצל דוד המלך ושאל אותו כך: היה אדם עני שהיה רעב מאוד, והוא הלך לבית של עשיר גדול שהיה לו הרבה כסף והרבה כבשים, והוא ביקש ממנו אולי תיתן לי אחד מהכבשים שלך שיהיה לי מה לאכול בשבילי ובשביל הילדים שלי? אמר לו העשיר וודאי שאני אתן לך כבש.

אבל העשיר היה קמצן לתת מכסף שלו לעני, הלך העשיר לשכנו, השכן היה עני שלא היה לו כלום רק כבש אחד, והוא היה משוחח עם הכבש והיה מטייל עם הכבש - הכבש היה החבר שלו, כל כך טיפס היה השכן הזה.

והעשיר חטף מהשכן העני את הכבש ושחט אותו ונתן מזה לאכול לאורח. ושואל הנביא את דוד המלך מה צריך עכשיו לעשות לעשיר, שיש לו הרבה כבשים והוא חוטף מאחד שיש לו מעט כבשים? ענה דוד המלך שהעשיר ישלם ארבעה כבשים. אמר לו הנביא עכשיו אתה תשלם ארבעה. ודוד המלך סבל ארבעה צרות מהארבעה ילדים שלו.

ועל זה אמר הראש ישיבה פשט בפסוק **שופטים ושומרים תתן לך**, האדם עושה את המשפט לעצמו עם זה שהוא מדבר על האחר, היוצא מכך, שצריכים לשמור מאוד על הפה, אף פעם לא לדבר על יהודי אחר, כי מה שאתה אומר על אחרים אתה אומר על עצמך!

אני מודה להקדוש ברוך הוא שזכיתי להשתתף בסעודה יפה כל כך ולהעביר אותו לקוראים החשובים, כדי שיוכלו ללמוד מזה עצות לעובדא ולמעשה, גם כדי לדעת איך לנהל את הסעודה, וגם להוציא ממנו עצות יפות איך להתנהג.